

DOPIS Z RAKVE

Pondělí, 25 leden 2021

Mám drahá! Známá má. Nikdy jsem nenechal nic na hodu. Myslel jsem vždy na zadní kolečka. Na náje blahu. V rozhodování jsem byl vždy o krok dopředu a často jsem i předvedl. Nesnášel jsem drby, závidnost, nedo-
neovládání pravdy, spách na poslední chvíli a tzv. zátit- ze dne na den. To Ty ale v-á. Prošli jsme spolu velkou
dvou století. Spoustu krásných chvíli, ale - to náje usmívání po sporadickém Itálii, opatření dobřívání, bylo
mne vždy nejkrásnější...

Sama však v-á, že Itálie byla jen tehdy, kdy sis usmyslela, že
mne předvedl k obrazu svému a když jsem Ti nechtěl dít janci. Prošli
jsme spolu mnoho nárost-, vzružení- i období- ných dýcháních bobák-mláčen-, před-
nich jsem si vždy odpovídal a nabral nových sil. Vzpomínám si i na dobu
budování- nájeho bydla, kdy jsme se trumfovali nápady a následně se dohadovali,
ná- nápad byl lepší- a kdo s ná- předvedl. Vychovali jsme spolu dvě krásné
holky. Pominu-li tu nutnou, čistě materiální- oblast, prošli jsme náco, co u
se nikdy nevrátí. Nedí se tě- ci, že byl má j život s Tebou fád- m. To
v životě předvedl. Děk Ti za vě, lisko moje.

Moje milá, Na sklonku svého

života se Ti však musím svěřit s jednou trapnou skutečností-. Ne, ne-kej nic, lisko. Mně se to takně ne-
snadno. Určitě se červenám a v zápis- opatřím blednu. Č- m i studeně pot na
mám e. Jsem ooseně, kóťím a těsou se mi ruce. Doufám, že to jejt dop-ju.
Kdybych se Ti však nesvěřil, drahá, nemohl bych s klidem zavě- t o a a
odej- t z tohoto světa.

Vzpomínám na ty ných dýcháních

před- u- ná- malá dceru? Doktorka je nazvala extra tě- dou. Uebnicovou ukázkou. Vzpomínám, jak by
nevrátí? Protivně? Kná- avá? Jak jsem ji stěle choval? Vyprávěl jsem j- pohádky
odpředu, odzadu, schválně- jsem se pletl, známě i vymyšleně- kanky jen proto,
abych ji zabavil. Vzpomínám, jak mála âžsrostlâœ u- lal- ky s tvými- kami?
Byla jako malá sysl- k. No a pak to předvedl. I na mne. Zat- mco j- jsem blouznil v
jedna- ty- tkých, ty jsi b- la na pohotovost. Celě t- den jsi byla bezradná.
Ten bláznivej o- ralej doktor mi předepsal DESET krabiček antibiotik a
k tomu jsem potaj- řal jejt- deset acylpyrin- denně, abych srazil
horeku. Pak jsi let- la do l- rny a s rozzá- ma o- ima jsi mi předinesla
pytl- k na pytl- k. Na l- ka- sk- předpis. On to byl sp- je taková- malá- ruksá- ek,
pamatuješ? :-)))

Te- asi v duchu po- t- á;
kolik mi bylo rok-.

Nepo- tej to, lisko. Bylo mi jestat- icet.

J- jsem sv- m objemně- m b- m

mu- stv- m rozesmával Tebe, Ty zase mne sv- m ðdivem. V o- ch jsem Ti viděl před- n-
abych se brzy uzdravil, av- jak - aby mi ten otok z- stal nav- ky. Po t- dnu
ne- sp- n- ho l- en- a za- naj- c- otravy antibiotiky, jsi mne nechala, ano
nechala!!!, neh- dej se zase, proti má- v- li, odv- zt do nemocnice. A tehdy jsem
myslel, že pro mne skon- il život. Jedinou ot- chou a trochou pozdví- en- i
radosti tam, byla ta mladá sest- ka, sm- je, která se mnou jst- c- tila a
která mi ka- dou chvíli- ku, jak jen má- la tro- ku - asu, d- vala studeně obkl- dky na
m- otekli- varlata. A vždy se na mne tak krásně- usm- vala... Jej- ru- ka byla tak
ná- n- â- von- la octanem hlinitě- m- a j- byl tak nemohoucí-. Vzpomínám si i na tu
odm- enou, asi 40letou doktorku, která má- předvedl- mala. To byl pravě opak on-
sest- i- ky. Poru- la mi, abych si st- hl slipy a z- stal st- t- metry před- n-.
Feministka jedna. Když jsem to s uzard- n- m ud- lal, su- je poznamenala: "no,
to je p- kn- â- œ, a - rala si tam jakousi latinu. J- dodnes nev- m, jak to myslela.
Ona snad nevid- la po- dn- ho chlapa.

V- m jen, že ta gravitace byla před- - jerná.

Děsně, jsem si právě vzni; jet se v beztě-ě, ně, kde v chladněm vesmě-ru. A bez horeky. Ten Tvůj ruksák, lísko, kterámu ses tak směla, jsem nechal raději doma. Ona by se mi určitě směla tak. Babizna. Věbec se mi nelá-čila. Po 14ti dnech smlouvání- s primářem infekční- oddělen-, jsem se konečně vrátil domů. K Tobě a k našim dvěma dcerkám. A kvůli těm, stejně jejtě citlivěm varlatě, která byly spíše pátě-tě, ně, funkční- chloubou a vizitkou nadsamce (no ano, do této role jsi mne právě pasovala sama), jsme dost dlouho živě. Kdybys věděla, jakou jsem měl tehdy na Tebe chuť!

Když jsem se ale uzdravil, vzpomnějí?

Já tak vzpomnějí!

Jenže - právě když jsem milovně- jsem ně, kde v podvědomě- slyšel ta různě primářova slova. Nevědomost a nejistota, lísko, to jsou hrozně pocity. Právě propouštějí- mi něk, že mě na to mus- upozornit a že se mám podle TOHO i dít.

ěkl mi doslova, že vě-, že u mě máme dvě dcery a že nepředpokládá, že bychom chtěli jejtě jedno dítě. Protože jsem právě prodělal tu ošklivou dětskou nemoc, která se - v mém věku - má-ě-ale i nemus-ě- projevit neplodnost-. Právě s těm věkem mus-m po-tat a pak něk svěj vysoké tip 99% ku jedně. Vedle smutně domněnky mi věkem i velmi radostnou zprávou. Na tu dělešitou funkci každěho chlapa to právě nemá prádně vliv a ta zůstane zachována beze změny. A povzbudivě se právě tom pousměl. Lísko, těm mne velmi uklidnil. Mluvil se mnou jako chlap s chlapem. Jako rovně s rovně. Když viděl, jak se mi rozzěily oči a že by mi ten eventuálně- handicap ani trošku nevalil, okamžitě dodal: **POZOR!** To jedno procento tu právě jde jejtě je! Milěku, lepeš zprávu mi tehdy nemohl sdělit. Já jsem věkem pevně doufal, že i primář se mělá- a že to bude plně stovka. Už právě propouštějí- jsem se tě, jil, že se budu chovat jako hasič a Ty, že konečně právě městanejí já- st tu odpornou chemickou antikoncepcí, která má jistě vedlejší- áinky a která určitě neprospěvě tvěmu sametověmu tělu.

Drahé, to jedno nejisté procento mi nedalo spát. Počd jsem na něj musel myslet. Ve dne, v noci. Znají mě. Co si neovlád- m, nezma- m, tomu nevlád- m. A pak to právě jilo. Ne, lísko, nebyla to dědně jí- ra. Před Tě se vědy vysprchovala a pak krázně voněla. S dědnou courou z E55 bych si nikdy nic nezáal. To Ti právě sahám.

Nakonec " i ona byla vdaná. Právě nespokojeně se svěm maněelem a s maněelskěm životem věbec. Věnoce právě u nich byly asteré. Avěak - nebyla v tom věbec dědně líska, lísko. Jen chuť. Ona byla tehdy pro mne těm nejlepě- m zkušebně- m králič- kem, jakěho jsem mohl naj- t. Chápejí? Ona mi spadla právě- mo z nebe. A vě, že jsem nijak zvlá- ješ nenalěhal. Pouze jsem podlehl. Ona mě naopak sama provokovala. I v práci. Sedla si proti mně a bosou nohou mi jmejdila v rozkroku. Předně tam, kam jsi mi Ty i pak ta mladě sestě- ka a její- ru- ka, děvala složeně dětské plně- nky namo- eně v octanu. Děvala se mi vyzěvavě do o- a sledovala, co to se mnou provádě. Chtě bych tě vě, lísko, kdybys byla na mém místě, jestli bys to ustějla. Vlastně ulela! A co se tě- e testu samotněho, sama mi tě- kala, že si nemus- děvat pozor. Ona to právě- mo chtěla. No uznej, že bych byl hloupej. Vědy jsem se jen testoval pro naše dobro.

Na svoji obhajobu věkem mus- m dodat, že jsem jejtě nebyl v plněm věkonu, tak jako s Tebou. Vědy vě- ě. Zpo- ětku to byl jen právěš sí- h. Když mě pustili z tě nemocnice, ně jil jsme ani do kina, aby mě něhodou neudětila sklíp- c- seda- ka do jourku. Pamatujějí?

Miláčku, báhem naÁjĀ- znÁjmosti, kdy
ona byla mnohem vĀ-ce aktivnĀ- neÁ¼ jĀj, uÁ¼ mi neÁjlo jen o to jedno â€ doktorovo -
dĀ-raznĀ vyĀ™Ā•enĀ© procento. MĀ uÁ¼ Ājlo o celĀ½ch 100%. O naÁjich 100%. VĀĀ™ mil!

Ne, nebudu TĀ napĀ-nat IĀjisko.
VĀjecho do bĀ™e dopadlo. SvĀ© dny mĀĀla pravidelnĀ©. PravidelnĀ© je mĀĀla rovnĀĀ¼ ta
mladĀj studentka, kterĀj u nĀjs v prĀjci myla okna a pĀ™ivydĀĀIĀjvala si tak na
svĀj studia.

Tehdy jsem se bĀjil, aby nespadla se ĀjtaflĀ- a proto jsem jĀ- je drĀ¼el.
No a pakâ€ipak jsem si pĀ™edstavoval jak padĀj â€ nĀĀjak v podvĀĀdomĀ- jsem to i pĀ™edvĀĀ-dal
a tak jsem ji radĀĀji chytil do nĀjruĀe.

Ani ona nebyla Ā¼ĀjdnĀj ĀjipindĀ-ra.
StejnĀ jako Ty, i ona nosila jedny rezervnĀ- kalhotky v taĀjce. Ale ten
doktor se ĀjerednĀĀ zmĀ½lil, IĀjisko. Za necelĀ½ rok zkouĀjek jsem si ovĀĀ™il, Ā¼e to
byla opravdu mĀj vytouĀ¼enĀj stovka! A Ā¼e Tys mohla v klidu, v pohodĀĀ a
bez stresu oĀekĀĀjvat svĀ© dny. Nakonec â€ ta Ājmejdilka se po roce naÁjich mechtlĀ- i
techtlĀ- stejnĀ odstĀĀhovala hodnĀĀ daleko. UĀ¼ jsem o nĀ- nikdy neslyĀjel. Od jejĀ-ho
bĀ½valĀ©ho muĀ¼e jsem se jen nĀjĀĀj_ho_dou dozvĀĀdĀĀl, Ā¼e se nakonec rozvedli a kdovĀĀ-,
kde je jĀ- teĀ• konec. A studentka? Ta uĀ¼ takĀ© jistĀĀ dostudovala.

LĀjisko moje. ĀĀteĀj tyto Ā™Ājdky
v dobĀĀ, kdy uĀ¼ odpoĀ•Ā-vĀjm pod tĀĀĀkĀ½m vĀ-kem. Napsal jsem Ti je proto, Ā¼e TĀĀ
chci uĀjetĀ™it zIĀ½ch jazykĀ- a nechci, aby ses snad dozvĀĀdĀĀla nĀĀco nepĀĀknĀ©ho,
nĀĀjakou nepravdu, od nĀĀkoho, kdo se rĀjd kochĀj cizĀ-m neĀjtĀĀstĀ-m. A takĀ© bych si
urĀĀitĀĀ nepĀ™ĀĀj, abys mĀĀ po mĀ© smrti jeĀjtĀĀ Ājkrtila.
Jedna smrt mi bohatĀĀ staĀ•Ā-

LĀ-bĀj TĀĀ TvĀĀĀ, uĀ¼ neĀ¼ĀjĀ-cĀ-, avĀĀjak
stĀĀjle milujĀ-cĀ- manĀ¼el.

PS: JeĀjtĀĀ Ti dluĀ¼Ā-m vysvĀĀtlenĀ-.
Jak vidĀĀĀj, moje milĀĀj vdovo, notĀĀjĀ™ uĀ¼ splnil svĀĀĀĀkol. JeĀjtĀĀ za Ā¼Āiva jsem mu
dal link na tento ĀĀĀĀjek do ĀĀschovy s tĀ-m, Ā¼e Ti bude pĀ™edĀĀjn spolu se
zĀĀvĀĀtĀ-. Pa.

Ze zĀĀhrobĀ- pro svou milovanou

Napsal jejĀĀ- PETR